99.

Alcvinus Paulinum patriarcham interrogat, num Christi fidem apud Avaros propagandam suscepturus sit. Litteras poscit. 796.

Codd. K 1 fol. 76-77, K 2 p. 217-221, S 1 fol. 210'-212' (S 1* fol. 139-141), A 1 fol. 119', quem contulit R. Priebsch, A 1* p. 140-141 n. 99°.

Edd. C61, Q 112, F 34, J 56. — Migne col. 198.

DILECTISSIMO DILECTIONIS, PERPETUAE IN CHRISTO PROSPERITATIS SALUTEM.

Si cotidie tuae beatitudinis praesentia uterer, numquam tamen^d mellifluo ex ore tuo dulcedine^e satiarer^f; sed quantum avida mens ex fonte vitalis undae biberet, tantum^g sitis addita cresceret². At nunc tanta locorum spatia vicariam^h conlocutionisⁱ
familiaritatem dividunt, ut vix pergentis cartulae^k gerulus inveniatur¹.

Et in angusto pectoris antro caritatis de lla fervescit; nec habet, quo fulgorem sui splendoris ostendat, cui coctas caritatis epulas adponat. Et quodammodo abundantia suavitatis versa est in esuriem amaritudinis. In pampinis vitis florescit; sed cultor huius vineae in fructu uvas non depascit. Agricola uniones eruit de glarie 3; sed aurum in opus coronae deficit. Novit qui mecum talia patitur, quid haec significare volunt paradigmata. Forte et harum lector litterarum talem se memorat, qualem me agnoscit in illis; et maxime tu, pater sancte, de cuius corde fons verae emanat caritatis et de ventre eius flumina fluent aquae vivae. Et qui haec 10h. 7, 3s. in consolationem spei nostrae promisit, tui est inhabitator pectoris.

Qui est virtus et sapientia Dei, in cuius potentia et gratia mirabiliter de Avarorumi* gente triumphatum est. Quorum missi ad dominum regem directi sunt subiectionem pacificam et christianitatis fidem promittentes.

Et si hoc, divina eos praeveniente gratia, verum est, quis se servorum Dei tamo pio et laudabili labori subtrahere debet, ut diaboli diruatur saevitia et Christi dei crescat servitium? Sed quam plurimorum oculi inq te, pater optime, respiciunt, quid vestra veneranda sanctitas facere velit. Quia et vicinitas locorum tibi competit, et sapientiae decus subpetit et auctoritatis excellentia tibi appetit; et cuncta conveniunt, quae tali operi necessaria esse videntur. Ideo meae parvitatis curiositas per te rei huius scire desiderat veritatem; et tuae consilium deposcit prudentiae; vel quido exinde agere tam dona voluntas deliberatum habeat, agnoscere flagitat. Opus enim arduum est, sed ipsa attestante veritate omnia scimus esse possi-Marc. 9, 22.

796

^{99.} a) Lemma: Item ad Paulinum K1; Epistola Albini ad Paulinum patriarcham A1. d) tunc K 2. e) dulcissime K 1, A 1. b) Domno S1; Dilecto A1. c) patriarcha S 1. 1) eloquio h) vicaria K 2, S 1. i) conloquutionis S 1, K 2. 35 add. K 1, A 1. g) tamen S 1. k) kar. A 1. m) coctis corr. in cocties K 1. n) caritati K 1, karitati corr. in -tis A 1. 1) invenitur K2, S1. P) aepulae adponantur K1; adponatur corr. in adponat S1; (a)doponantur A1. K2; aepulas S 1. r) infra K pro in fructu; infructuosae A 1*. 8) te pascit K 2. t) agricolam K 1, q) habundantia S 1. u) glariae corr. in glaria (glarea A 1) K 1; gloriae K 2. v) defecit K 2, S 1. w) corr. corr. in -la A 1. 40 in Novit que K 1, corr. in qui A 1. y) patrum K, A 1. z) qui K, corr. in quid A 1. a) signare K 1, A 1. c) tale K2. d) caritas K2; karitatis A1. e) flum. de vent. eius K2, A1. b) paradigma K 1, A 1. h) repromisit K1, A1. i) om. K2. i*) varorum K2. g) consolatione S 1. f) corr. in fluunt A 1. 1) domnum K 2, A 1*. m) sunt om. K, S 1. n) om. K 1, A 1. o) a tam K 1, A 1. k) genere K, A 1. P) laboris K, A 1; studio add. K 1, A 1. q) ad S 1. r) obtime corr. opt. A 1. 8) quod A 1. v) tibi add. S 1. w) veniant S 1. x) opere K 2. u) sanctitatis corr. in sanctitas A 1. 45 K1, A1. a) om. K 2. b) sancti K 1; sci re K 2; huius (add. z) propterea K, A 1 pro per te. J) esse nec. S 1. e) addest. K 2. d) tua S 1. c) quod *K 1*. sanctae) rei A 1.

¹⁾ Aquileiensi. 2) Cf. Alc. Comment. in Ecclesiast. (Opp. I, 425): sicut hydropicus quanto plus bibit, tantum sitis addita crescit; ad Widon. de virtut. et vit. c. 30 (ib. II, 142). 3) glarea. 50 4) Annis 795—796.